

จริยธรรมคอมพิวเตอร์

ร.ว.ดร.ณัช ปญฺญกร
กองวิชาวิศวกรรมศาสตร์

กล่าวนำ

ปัญหาต่าง ๆ ทางคอมพิวเตอร์สามารถที่จะควบคุมไม่ให้เกิดขึ้นได้ถ้ามีกฎหมายครอบคลุมไปถึง แต่เนื่องจากเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วมากทำให้กฎหมายต่าง ๆ เกี่ยวกับเทคโนโลยีล้ำสมัย อ่อนแอจนยากที่จะควบคุมพฤติกรรมที่ไม่ประสงค์ดีได้ ช่างข้อกฎหมายในการประพฤติดังกล่าวในปัจจุบันเราจะ เห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายกับคอมพิวเตอร์เพราะผู้คนทำสิ่งที่ควรเว้นและเว้นในสิ่งที่ควรทำ ขาดวินัยต่าง ๆ ตามหน้าหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุ โทรทัศน์ที่มีให้เห็นอยู่เป็นประจำนั้น ถ้าวิเคราะห์ดูก็จะ เห็นว่า ต้นเหตุมาจากการไม่ยึดถือจริยธรรมเนื่องจากบุคคลเหล่านี้รู้ตัวว่ากฎหมาย ไม่สามารถลงโทษ พวกเขาได้ เช่นเด็กแอบดูภาพโป๊ในอินเทอร์เน็ต แครกเกอร์เข้าไปดูข้อมูลขององค์กรต่าง ๆ โดยไม่ได้ รับผิดชอบต่อไวรัส ถูกปล่อยไปยังคนอื่นโดยอีเมลจากผู้ไม่ประสงค์ดี เป็นต้น บทความนี้จะกล่าวถึงเหตุที่ เกิดขึ้นกับคอมพิวเตอร์เมื่อผู้คนขาดจริยธรรม และหนทางในทางแก้ไขโดยมีจริยธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว จิตใจถึงแม้ว่ากฎหมายอาจจะยังครอบคลุมไปไม่ถึง

เนื้อหาความ

ถ้าเราพิจารณาความหมายของจริยธรรมเราจะพบว่า จริย คือกิริยาที่ควรประพฤติ และธรรม คือ หลักการ ดังนั้นสรุปได้ว่า จริยธรรมหมายถึงหลักที่ควรประพฤติปฏิบัติที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย กล่าวคือ ควรประพฤติกระทำในสิ่งที่ควรประพฤติกระทำและไม่ควรประพฤติกระทำในสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เมื่อเรามาพิจารณาจริยธรรมกับเทคโนโลยีโดยเฉพาะกับคอมพิวเตอร์นั้น เราจะเห็นว่าเกี่ยวข้องกันอย่าง แยกเสียไม่ได้ ถ้าผู้คนเจริญทางด้านวัตถุแต่ในทางตรงกันข้ามกลับเสื่อมลงทางด้านจริยธรรมแล้วนั้น ความวุ่นวายในสังคมของคอมพิวเตอร์ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

จริยธรรมที่สำคัญและจำเป็นที่ควรจะต้องปลูกฝังเพื่อให้บุคคลได้ประพฤติ ปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ควรเมื่อ ใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ ทั้งยังนำความสุขความเจริญมาสู่ประเทศชาติ สังคม ได้แก่

๑. ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ คือ การปฏิบัติกิจการงานของตนเองและงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความมานะพยายาม อุทิศกำลังกาย กำลังใจจนสุดความสามารถ ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยจนงาน ประสบความสำเร็จตรงตามเวลา บังเกิดผลดีแก่ตนเองและส่วนรวม ทั้งนี้รวมถึงการรับผิดชอบเมื่องาน ล้มเหลว โดยการพยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคโดยไม่ทอดทิ้งจนประสบความสำเร็จ ความรับผิดชอบ ต่อนหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ สามารถแบ่งออกเป็น ๔ ความรับผิดชอบด้วยกันคือ

๑.๑ ความเป็นส่วนตัว คือ ความรับผิดชอบของผู้ที่เก็บข้อมูล ไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของบุคคล

ที่มีอยู่ในฐานข้อมูลแพร่กระจายออกไปโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เพราะปัจจุบันในสหรัฐอเมริกาชื่อและที่อยู่ของบุคคล ๑ คนสามารถขายได้ในราคา ๑ เหรียญ บริษัทที่ซื้อข้อมูลไปก็นำไปทำสถิติมีรายผลร้ายก็จะตกกับเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ จากการวิจัยพบว่าบริษัทขายข้อมูลบางแห่ง สามารถเก็บข้อมูลได้ถึง ๘๐% ของจำนวนบ้านเรือนทั้งหมดในสหรัฐอเมริกา (๔) ข้อมูลทางด้านการแพทย์ของบุคคลก็เป็นที่ยอมรับของบริษัทยักษ์ใหญ่ เพื่อที่จะนำไปผลิตยาได้ตรงตามความต้องการของผู้คนซึ่งอาจจะไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายนัก แต่คุณจะทำอย่างไรถ้าข้อมูลทางด้านการแพทย์ของคุณซึ่งคุณคิดว่าน่าจะเป็นความลับ ถูกเจ้านายใช้ในการพิจารณาประกอบการเลื่อนขั้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ การไล่ออก ข้อมูลทางด้านการเงินกำลังเป็นที่สนใจของบริษัททำบัตรเครดิตและบริษัทให้กู้เงิน เพื่อนำไปใช้ในการประกอบการพิจารณาออกบัตรเครดิตหรือปล่อยเงินกู้

๑.๒ ความถูกต้อง คือความรับผิดชอบของผู้ที่เก็บข้อมูล โดยจะต้องมั่นใจว่าข้อมูลที่เก็บมา มีความถูกต้องและแน่นอน เพราะข้อมูลที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อนอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่บุคคล ผู้เป็นเจ้าของข้อมูลได้

๑.๓ ความเป็นเจ้าของ คือความรับผิดชอบของผู้ที่เก็บข้อมูลในการที่จะบ่งบอกว่า ใครเป็นเจ้าของข้อมูลใดและซอฟต์แวร์ใดเป็นของใคร

๑.๔ การเข้าถึง คือความรับผิดชอบของผู้ที่เก็บข้อมูลและซอฟต์แวร์ว่า จะอนุญาตให้ผู้ใดเข้ามาใช้และใช้ในระดับไหน

๒. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การเป็นผู้รู้และปฏิบัติตามแบบแผนที่ตนเอง ครอบครัวยุ และสังคมกำหนดไว้ ความมีระเบียบวินัยช่วยให้สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อย บ้านเมืองมีความร่มเย็นเป็นสุข และเจริญรุ่งเรือง

๓. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การปฏิบัติตนทางกาย วาจา ใจ ที่ตรงไปตรงมา ไม่แสดงความคิดเห็น ไม่หลอกลวง ไม่เอาเปรียบผู้อื่น มีความจริงใจต่อกัน เป็นที่ไว้วางใจของคนทั่วไป เราจะพบและได้ยินว่าบ่อยครั้งที่พนักงานบริษัทใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ตัวเองใช้ทำงานให้บริษัท มาใช้ส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นการเล่นอินเทอร์เน็ต การใช้งานส่วนตัว นี่ก็ตัวอย่างหนึ่งของการเอาเปรียบผู้อื่น และคิดโกงต่อองค์กรที่ตนทำงานด้วย หรือกรณีที่เด็กนักเรียนเข้าไปในฐานข้อมูลการตัดเกรดของโรงเรียน แล้วเปลี่ยนระดับคะแนนที่ตัวเองได้รับก็เป็นการแสดงออกถึงการขาดความซื่อสัตย์

๔. ความเสียสละ หมายถึง การปฏิบัติตนโดยอุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นและสังคมด้วยความตั้งใจจริง มีเจตนาที่บริสุทธิ์ ซึ่งจะทำให้ตนเองมีคนรักใคร่เคารพนับถือไว้วางใจ เป็นที่ยกย่องของสังคม ความเสียสละเป็นจริยธรรมที่จะช่วยให้สังคมดำเนินไปด้วยความราบรื่น คนเรานั้นไม่เท่ากันทั้งฐานะ ความรู้ ความสามารถ หากผู้คนดูแลแต่เรื่องของตนไม่ไยดีกับคนข้างเคียง คนเราก็จะอยู่กันไม่เป็นปกติสุข

๕. ความอดทน หมายถึง ความเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคใด ๆ มุ่งมั่นที่จะทำงานให้บังเกิดผลดีโดยไม่ให้ผู้อื่นเดือดร้อน ซึ่งมี ๔ ลักษณะด้วยกันคือ

อดทนต่อความยากลำบาก เจ็บป่วยได้รับทุกขเวทนามาก็ไม่แสดงอาการจนเกินกว่าเหตุ

อดทนต่อการตรากตรำทำงาน ไม่ทอดทิ้งงาน พยายามอุปสรรคจนประสบผลสำเร็จ ซึ่งเราควรที่จะยึดหลักปรัชญาของพลตรีหลวงวิจิตรวาทการที่ว่า "แม้ข้าพเจ้าจะแพ้คนอื่นในเรื่องอื่นบ้าง แต่ข้าพเจ้าไม่แพ้ใครในเรื่องความพากเพียร" เพราะคนเรานั้นอาจจะเกิดมาสูงต่ำดำขาว ได้ไม่เหมือนกัน แต่เราทุกคนสามารถสร้างความพากเพียรได้

อดทนต่อความเจ็บใจ ไม่แสดงความโกรธ ไม่ได้ตอบคนที่ทำให้เราโกรธ ไม่อาฆาตพยาบาท อดทนต่อคำเสียดสี

อดทนต่อกิเลส คือไม่อยากได้ของผู้อื่นจนเกิดทุกข์และไม่หลุ่มหล่งในสิ่งที่จะพาเราไปพบกับความเสื่อมเสีย ผลของการมีกิเลสและใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิด คือ กรณีที่ตำรวจจับชายผู้หนึ่ง เข้าไปเปลี่ยนแปลงข้อมูลการใช้ยาของภรรยา ในฐานะข้อมูลของแพทย์ประจำตัวของเธอ โดยหวังให้เธอกินยาผิดขนาดและถึงแก่ชีวิตเพราะหวังเงินประกันชีวิตของเธอ บางครั้งแฮกเกอร์ก็ทนต่อสิ่งยั่วยู่ทางกิเลสเช่น เงินทอง ไม่ไหวก็ผันตัวเองจากแฮกเกอร์^๑ ไปเป็นแครกเกอร์^๒ จากเดิมที่เคยยึดคติของโรบินฮูดคือ ปล้นจากคนรวยให้คนจน ก็กลายเป็นปล้นคนรวยให้ตัวเอง ในสหรัฐอเมริกาแครกเกอร์โดยเฉลี่ยทำเงินเข้ากระเป๋าตัวเองปีละ ๒๐ ล้านบาท (๔)

๖. การไม่ทำบาป หมายถึงการงดเว้นจากความชั่วร้าย หรือไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นซึ่งจะทำให้จะทำให้จิตใจหดหู่เศร้าหมอง ซึ่งมี ๓ ลักษณะคือ

การไม่ทำบาปทางกาย ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ทรมาน ไม่ลักขโมย ไม่ผิดประเวณี อาทิ เช่น การขโมยอุปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ และ ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ขององค์กรที่ตนเองทำงานอยู่ไปขายหรือใช้ประโยชน์เพื่อตัวเอง

การไม่ทำบาปทางวาจา เช่น ไม่โกหก ไม่กล่าวด้อยค่าหยาบคาย ไม่ใส่ร้าย ไม่พูดเพื่อเจตตวอย่างของการทำบาปดังกล่าวที่พบเห็นในอินเทอร์เน็ตคือ การกล่าวร้ายกันด้วยคำหยาบและคำเท็จทางเว็บบอร์ดต่าง ๆ หรือตัวอย่างของการพูดอย่างคะนองและเพื่อเจ้าโดยไม่ได้เป็นความจริงทางอินเทอร์เน็ตของชายคนหนึ่งซึ่งส่งข้อความกระหู่ไปลงบนเว็บบอร์ดว่าเขามีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุ ๑๔ ปีและตอนนี้เด็กตั้งครรภ์ ซึ่งหลังจากสร้างความวิตกกังวลต่าง ๆ นานาให้ผู้คนที่เข้ามาอ่านกระหู่ และตำรวจได้ตามจับกุมชายผู้นั้นได้ในที่สุด ซึ่งปรากฏว่าชายผู้นั้นบอกว่าเป็นการส่งข้อความในลักษณะขบขันคล้ายแกล้ง ไม่มีมูลความจริงแต่ประการใด

การไม่ทำบาปทางใจ เช่น ไม่คิดเนรคุณ ไม่คิดอาฆาต ไม่คิดอยากได้ กรณีคนข้างบ้านของร้านเสริมสวยที่ไม่ถูกกัน นำเอาเบอร์โทรศัพท์ไปลงไว้ในเว็บบอร์ด และบอกว่าเป็นสถานบริการก็เป็นตัวอย่างที่บ่งบอกถึงการนำความรู้ที่ตัวเองมีไปใช้แก้แค้นในทางที่ผิด หรือชายหนุ่มนำเบอร์อดีตคนรัก

^๑ แฮกเกอร์คือบุคคลที่เข้าสู่โครงข่ายคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตและจะกระทำการใดๆต่อโครงข่ายในทางสร้างสรรค์

^๒ แครกเกอร์คือบุคคลที่เข้าสู่โครงข่ายคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตและจะกระทำการใดๆต่อโครงข่ายในทางไม่สร้างสรรค์

ไปโพสต์ไว้ในเว็บบอร์ดแล้วบอกว่าเธอขายตัวให้คนโหดมาหาได้ ก็เป็นตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงการนำความรู้ที่ตัวเองมีไปใช้แก้แค้นในทางที่ผิด

๗. ความสามัคคี หมายถึง การที่ทุกคนมีความพร้อมกาย พร้อมใจ และพร้อมความคิด เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน มีความมุ่งหมายที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จ โดยไม่มีการเกี่ยงงอนหรือชิงดีชิงเด่น ทุกคนมุ่งหวังที่จะให้สังคมและประเทศชาติรุ่งเรือง ในกรณีของการขายข้อมูลทางด้านการค้าที่เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ของบริษัทตัวเองของพนักงานที่ไม่ได้เลื่อนขั้น ตามที่ตัวเองคิดว่าหรือเกลียดแค้นบริษัทจะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ (เหตุผลไม่ดีเป็นส่วนใหญ่) ให้กับบริษัทคู่แข่งก็เป็นตัวอย่างอันดีที่แสดงให้เห็นถึงความอิจฉา ริษยาและการแตกความสามัคคีของคนในหมู่คณะเดียวกัน หรือบางครั้งอาจจะไม่ขายข้อมูลให้ใคร แต่ทำลายข้อมูลเฉย ๆ

ในการเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อสะสมประสบการณ์ของชีวิตในทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์นั้น มนุษย์ควรได้รับการปลูกฝังจริยธรรมไปด้วยพร้อม ๆ กัน เพราะจริยธรรมมีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งความสำคัญของจริยธรรมที่มีต่อมนุษย์คือ

๑. ช่วยให้ชีวิตดำเนินไปด้วยความราบรื่นและสงบ ถ้าคนในสังคมมีจริยธรรม สังคมก็จะสงบสุขไม่มีการข่มเหงเบียดเบียนกัน ทุกคนช่วยกันแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่ และพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญมั่นคงเป็นปึกแผ่น

๒. ช่วยให้คนเรามีสติสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลา ไม่เผลอตว์ ไม่ลืมตัว จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งใดก็จะระมัดระวังอยู่เสมอ จริยธรรมที่มีอยู่ในตัวแต่ละคนจะเตือนสติให้รักษาเกียรติยศชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล ไม่ไปเบียดเบียนผู้อื่น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่า สังคมก็จะสงบสุข ประเทศชาติก็จะมั่นคง จากการสำรวจอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ในอเมริกาพบว่าร้อยละ ๒๐ เป็นคนหนุ่มสาววัยเรียนอายุตั้งแต่ ๑๘ - ๓๐ ปี เหตุผลที่อาชญากรรมคอมพิวเตอร์มักจะมีอายุน้อยก็เพราะเด็กวัยรุ่น มักมีหัวรุนแรงและมีความใจกล้าและมักจะไม่ค่อยจะคิดหน้าคิดหลังเหมือนผู้สูงอายุ ความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมคอมพิวเตอร์มีค่ามหาศาล ในปีหนึ่ง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกานั้นมีค่าถึง ๑๗๕,๐๐๐ ล้านบาท (๔)

๓. ช่วยสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่บุคคลในชาติ โดยจะเป็นตัวกำหนดการประพฤติปฏิบัติของบุคคลให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าถูกต้อง กฎเกณฑ์นั้นจะมาจากความพอใจของคนเพียงคนเดียวไม่ได้ เมื่ออยู่ในสังคมจะต้องฟังพาดำสั่งซึ่งกันและกัน เป็นญาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูงร่วมสังคมเดียวกัน จะอยู่คนเดียวยอมเป็นไปไม่ได้ เมื่อบุคคลประพฤติตามจริยธรรมของสังคมชีวิตก็จะมีระเบียบไม่ต้องพบกับอุปสรรค ถ้าทุกคนปฏิบัติเหมือนกันสังคมและประเทศชาติก็จะเป็นระเบียบตามไปด้วย

๔. ช่วยควบคุมไม่ให้คนชั่วมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น นับว่าเป็นคุณแก่สังคมเพราะนอกจากจะเป็นตัวอย่างโดยการชี้นำทางอ้อมแล้ว ยังจะช่วยแนะนำสั่งสอนโดยตรงอีกด้วย เช่น แนะนำให้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ได้ จนสร้างความเดือดร้อน

ให้แก่ผู้อื่น สำหรับผู้ที่ปฏิบัติดีจนเป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่นได้นั้น ต้องปฏิบัติตัวให้เสมอต้นเสมอปลาย มิฉะนั้น ผู้ที่ต้องการยึดเราเป็นตัวอย่างอาจหมดความศรัทธาและหมดกำลังใจ หันกลับไปทำความชั่วเช่นเดิมอีก

๕. ช่วยทำให้มนุษย์นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ร่ำเรียนมาสร้างสรรค์แต่สิ่งที่ดีมีคุณค่า ถ้ามนุษย์นำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการประกอบอาชีพที่สุจริต ย่อมสร้างสรรค์คุณประโยชน์ให้แก่คนทั่วไปรวมทั้งสังคมและประเทศชาติด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ามนุษย์ขาดจริยธรรม ก็จะทำให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีไปเบียดเบียนเอาเปรียบผู้อื่น สร้างความเสียหายให้สังคมและประเทศชาติ เพียงเพื่อหวังให้ตนเองมีทรัพย์สิน มีความสุข ผู้อื่นจะทุกข์อย่างไรก็ไม่คำนึงถึง เช่น โจรไซเบอร์ที่ขโมยหมายเลขบัตรเครดิตคนอื่นและชื่อของออนไลน์ให้ตัวเอง หรือการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ผลิตแม้มัลแวร์หรือไวรัสที่ปลอมใช้ เป็นกรณี que แสดงได้อย่างชัดเจนถึงการนำความรู้ที่ตัวเองมีมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

๖. ช่วยควบคุมความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจของคนให้เติบโตไปพร้อม ๆ กัน ปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุหรือเทคโนโลยีมีมากขึ้น ถ้ามนุษย์นำความเจริญนี้มาใช้ในการที่ผิด เช่น สร้างโปรแกรม Network Sniffer เพื่อดักพาสเวิร์ดในเน็ตเวิร์คและนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง หรือ การปล่อยไวรัสตัวแล้วตัวเล่ามาทำลายระบบปฏิบัติการของไมโครซอฟท์ ไม่ว่าจะเป็น เมลิสซ่า เลิฟบัก เซอร์แคม โค้ดเรด นิมด้า สาเหตุมาจากความอิจฉาริษยาที่ผู้คนนิยมใช้แต่ซอฟต์แวร์ของบริษัทไมโครซอฟท์ ความเคียดแค้นก็จะเกิดแก่คนทั่วไป แต่ถ้าผู้คิดค้นเทคโนโลยีของไวรัสเหล่านี้มีจริยธรรม เหตุการณ์เหล่านี้ก็จะไม่เกิดขึ้น เพราะผู้ผลิตมีจิตใจที่สงบสุข จึงคิดแต่สิ่งที่ดีสร้างสรรค์และมีคุณค่าต่อคนในสังคม และประเทศชาติ

ถ้าเราต้องการให้มนุษย์ในสังคมของเราเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างถูกวิธี เราก็ต้องช่วยกันปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นอย่างถูกวิธี ซึ่งมีดังต่อไปนี้

๑. บิดามารดาและทุกคนในครอบครัวต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี คนในครอบครัวต้องแสดงความมีจริยธรรมให้เด็กดูเป็นตัวอย่างและเกิดความประทับใจ เป็นคนดีที่สังคมและชาติต้องการ พร้อมทั้งจะให้เด็กประพฤติ ปฏิบัติตาม เพราะเด็กเป็นนักเลียนแบบที่ดีเป็นวัยที่กำลังแสวงหาแบบอย่าง เมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตเขาก็จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกหลานสืบไป เป็นวัฏจักรแห่งการสืบทอดจริยธรรม บิดามารดาต้องบอกลูกว่า การหมกมุ่นแต่เกมการพนันโดยการดูแต่ภาพโป๊ในอินเทอร์เน็ต เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและจะนำผลเสียมาสู่ตัวลูกและสังคม ควรชวนลูกไปเล่นกีฬา หรือกิจกรรมนันทนาการสร้างสรรค์อย่างอื่น

๒. ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับชั้นควรบรรจุรายวิชาที่เน้นปลูกฝังจริยธรรม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติตนตาม ครูจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่าง ช่วยแก้ไขปรับปรุง ดักเตือน เมื่อเห็นเด็กนักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมในทางจริยธรรม ในสหรัฐอเมริกาเกิดปรากฏการณ์ที่ นักศึกษาที่เรียนด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ แข่งขันกันว่าใครสามารถทำให้คอมพิวเตอร์ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ เช่น ปล่อยไวรัสให้เครื่องอื่น เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อใดก็ตามที่เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น ครูจะต้องดักเตือนนักเรียนที่จะทำสิ่งเหล่านี้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่ควรละเว้น ไม่ควรกลั่นแกล้งผู้อื่น และให้ลูกศิษย์เรียนและฝึกฝนแต่สิ่งที่ดีงาม

๓. บุคคลที่มีจริยธรรมควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติจากสังคม อันเป็นรางวัลแห่งการประกอบความดี ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจ เป็นกำลังใจให้แก่บุคคลที่จะปฏิบัติตนให้มีจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับตนเอง ตัวอย่างของบุคคลที่มีจริยธรรมดีเด่นในสังคมที่สมควรได้รับการยกย่องได้แก่ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ครูประทีป อึ้งทรงธรรม ฯลฯ

๔. บุคคลที่ประพฤติตนนอกกริติดั้งจริยธรรมสมควรได้รับการลงโทษ อันจะเป็นตัวอย่างให้บุคคลที่กำลังจะประพฤติตนนอกกริติดั้งจริยธรรมเกิดความหวาดกลัว หันมาปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น การลงโทษนักศึกษาที่ลงโฆษณาขายบริการทางเพศบนอินเทอร์เน็ต สังคมต้องทราบด้วยว่าการแก่งัดผู้อื่นด้วยการตัดต่อภาพให้ผู้อื่นเสียหายในอินเทอร์เน็ตเป็นความผิดทางกฎหมายและจะได้รับการลงโทษ

บทสรุป

สังคมของโลกเราจำนวนมนุษย์เพิ่มขึ้นทุก ๆ วัน ต้องแย่งกันกิน แย่งกันเรียน แย่งกันทำงาน ถ้าเราไม่พัฒนามนุษย์ให้เจริญด้วยจริยธรรมควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาความรู้และเทคโนโลยีแล้ว มนุษย์ก็จะใช้วิชาความรู้และความสามารถต่าง ๆ ไปในทางเอารัดเอาเปรียบ เบียดเบียนกัน เพราะฉะนั้นความเจริญทางวัตถุต้องได้รับการควบคุมโดยจริยธรรม จึงจะเป็นความเจริญที่ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อบุคคลและสังคมโดยรวม

จะเห็นได้ว่าจริยธรรมมีความสำคัญต่อการทำงานกับเทคโนโลยีโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ เพราะทำให้ผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์จะละเว้นสิ่งที่ไม่ควรเว้นและกระทำในสิ่งที่ควรทำ เพราะบางครั้งกฎหมายล้าสมัยไม่สามารถเข้าไปจัดการกับผู้กระทำความผิด ปัจจุบันจะเห็นว่าที่เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายกับคอมพิวเตอร์ เพราะผู้คนทำสิ่งที่ควรเว้นและเว้นในสิ่งที่ควรทำ ขวร้ายต่าง ๆ ตามหน้าหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุ โทรทัศน์ ที่มีให้เห็นอยู่เป็นประจำนั้น ถ้าวิเคราะห์ดูก็จะเห็นว่ามีต้นเหตุมาจากการไม่ยึดถือจริยธรรม

สังคมมนุษย์นั้นเป็นหน่วยรวมมาจากปัจเจกชน เหมือนน้ำในแม่น้ำใหญ่เป็นแหล่งรวมของน้ำแต่ละหยด ถ้าคนแต่ละคนเป็นคนดีรวมกันเข้าก็เป็นสังคมดี ประเทศชาติก็ดี แม้ว่าจะมีคนไม่ดีปะปนอยู่บ้างก็ไม่ก่อความเดือดร้อนมากนักเพราะถูกควบคุมโดยคนดีที่มีจริยธรรมในใจ เหมือนแม่น้ำส่วนใหญ่ที่ใสสะอาด แม้น้ำเสียปะปนอยู่บ้างก็ไม่ทำให้น้ำเน่าเสียทั้งหมด

การปลูกฝังจริยธรรมเป็นสิ่งที่กระทำได้ โดยการอบรมสั่งสอน โดยให้บุคคลเปลี่ยนค่านิยมจากวัตถุนิยมมาเป็นธรรมนิยมหรือปัญญานิยม ให้เห็นว่าความเสื่อมจากลาภยศ เป็นสิ่งเล็กน้อย แต่ความเสื่อมจากธรรมและปัญญาเป็นเรื่องใหญ่

นั่นคือจริยธรรมเป็นคุณธรรมของมนุษย์และเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของคุณภาพชีวิต ดังนั้นผู้มีจริยธรรม จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำประโยชน์ให้แก่ตนเอง สังคม ประเทศชาติ และมวลมนุษย์ เพราะเมื่อบุคคลประพฤติปฏิบัติดีแล้ว ย่อมช่วยลดปัญหาต่างๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนสังคม ช่วยให้บุคคลอยู่เป็นสุขปราศจากปัญหา เมื่อปัจเจกชนอยู่เป็นสุขย่อมทำให้สังคมอยู่เป็นสุขด้วยเพราะสังคมเป็นหน่วยรวม

ของปัจเจกชน ซึ่งความสุขนั้นก็จะแพร่รวมไปถึงความสุขของประเทศไทยและมวลมนุษย์

เอกสารอ้างอิง

๑. วติน อินทสระ. จริยธรรมกับบุคคล. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๔๒.
๒. วิทย์ วิศทเวทย์. จริยธรรมกับบุคคล. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์, ๒๕๓๓
๓. Timothy J.O'leary, *Computing Essentials 2000-2001*, McGraw-Hill, 2000
๔. ศรีศักดิ์ จามามาน, เทคโนโลยีการป้องกันอาชญากรรมธุรกิจยุคอินเทอร์เน็ต, การสัมมนาทางวิชาการ, หอประชุมมหิศร ไทยพาณิชย์ปาร์ค พลาซ่า, ๒๕๔๐